

Wereldburgerkrant 38

Beste Wereldburger,

Een van de meest aangrijpende ontmoetingen de voorbije maanden, had ik met Rigoberto Dueñas. Hij is een vakbondsleider van de CGTG, een partner van Wereldsolidariteit.

Ik ben nog steeds onder de indruk van zijn verhaal dat duidelijk illustreert dat de mensenrechten met de voeten worden getreden in Guatemala.

Vakbondsleiders worden zonder enige aanleiding opgepakt door de politie en komen maanden in de cel terecht. Dagelijks worden mensen vermoord, hun familie wordt bedreigd, en dat allemaal omdat ze opkomen voor hun rechten, omdat ze niet bij de pakken blijven zitten en betere werkomstandigheden eisen. En de overheid laat dit maar gebeuren.

Ook Rigoberto Duenäs maakte dit mee. Hij vertegenwoordigde de vakbonden in de Raad van Bestuur van het Guatemalteekse Instituut voor Sociale Zaken. Daar streed hij tegen corruptie en andere misstanden. In juni 2003 werd hij opgepakt op beschuldiging van oplichting en verduistering van grote geldbedragen, terwijl Rigoberto juist de corruptie openbaar maakte en aangaf bij justitie.

CGTG is ervan overtuigd dat de vele protestacties die in verschillende landen zijn doorgegaan – waaronder ook in België – zijn zaak hebben geholpen. Massaal zijn er handtekeningen verzameld en zijn er protestbrieven verstuurd, ook vanuit Wereldsolidariteit. Dankzij deze internationale druk is Rigoberto uiteindelijk vrijgekomen. “Jullie handtekeningen maakten mij duidelijk dat er mensen achter mij stonden en hebben ervoor gezorgd dat ik nu weer een vrij man ben”, zei Rigoberto mij.

Voor ons lijkt het vaak onbenullig om dergelijke protestacties en petitie te steunen, maar voor de mensen in Guatemala maken die handtekeningen een heel groot verschil...

Annelies De Gendt
medewerker educatie

Ruim een jaar zat Rigoberto onschuldig in de gevangenis. Na meer dan een jaar van voorarrest heeft de rechtbank van Guatemala Rigoberto vrijgesproken van iedere schuld en opdracht gegeven hem onmiddellijk in vrijheid te stellen.

Guatemala

Guatemala, land van de eeuwige lente. Zo beschrijven veel reisgidsen het. Met zijn spectaculaire vulkanen, dichte jungle, ruige bergen en grote meren is Guatemala volgens velen het mooiste land van Midden-Amerika. Het is een aantrekkelijk land omwille van de cultuur: Guatemala is de bakermat van verschillende Midden-Amerikaanse culturen, zoals de Maya's, de Azteken, de Tolteken, Mixteken en Zapoteken.

Maar het is ook een van de armste landen van het westelijke halfrond met een van de rijkste, meest conservatieve elites. Guatemala is ook het land van de eeuwige strijd. In 1996 is de vrede getekend na een bloedig conflict tussen het gewapend verzet en het militaire regime. In deze oorlog was vooral de inheemse bevolking het slachtoffer. Tot op de dag van vandaag moeten zij strijden voor hun rechten.

Land van grote contrasten

Contrasten in klimaat, in landschap, tussen bevolkingen, tussen arm en rijk,... Guatemala is nog steeds een ontwikkelingsland. Een groot probleem is het **ongelijke grondbezit** waarbij een kleine minderheid (4%) het grootste

deel van de vruchtbare grond in handen heeft. De meeste Guatemalteken bezitten zelf geen land, maar worden ingezet als goedkope arbeidskrachten op de finca, het landgoed van de grootgrondbezitters. Deze kopen steeds meer grond op en verdrijven de oorspronkelijke inwoners naar hoger gelegen en daardoor ook minder vruchtbare gebieden. De **formele economie** is vooral gericht op export, zowel van landbouw als van industriële producten. Het land en het landschap hebben te lijden onder exploitaties door internationale bedrijven, die het recht krijgen om hele landschappen te ontginnen op zoek naar erts. Zij graven bergen af, spoelen de erts met het water uit de omgeving en laten een verloren en compleet vergiftigd landschap achter.

Dé sleutelsector in Guatemala is de **informele economie**. 70% van de mensen werkt in de informele economie. Ze nemen het heft in eigen handen en beginnen zelf een zaakje. Ze verkopen op straat of op de markt. Ze werken zeven op zeven, zonder sociale bescherming, zonder zekerheid. Veel jonge mannen en vrouwen komen naar de stad om hun kans te wagen en een job te vinden. Een groot aantal komt terecht in de “bedelarij van de informele economie”. Een aantal Guatemalteken zoekt zijn heil elders. **Ze migreren clandestien naar de VS**, en onderhouden

Van de vierde tot de elfde eeuw was Guatemala het kerngebied van de Mayabeschaving. Na ruim drie eeuwen Spaanse overheersing, werd Guatemala in 1839 een zelfstandige republiek. Daarna volgde een periode van dictatuur. In 1944 maakte de “oktober-revolutie” daar een einde aan. In de daaropvolgende 10 jaar moderniseerden de gekozen regeringen van Arévalo en Guzmán de economie, verbeterden de infrastructuur en voerden sociale en landbouwervormingen door.

Guzmán startte landhervormingen, tot grote woede van de grootgrondbezitters en de Amerikaanse “United Fruit Company”, toen de grootste en belangrijkste plantage-

eigenaar in Guatemala. Ook de VS was hier niet mee opgezet en Guzmán werd afgezet. Een militair bewind volgde. De landhervormingen werden teniet gedaan en vakbonden verboden. Het links verzet verenigde zich in de URNG ‘Unidad Revolucionaria Nacional Guatemalteca’. Zij gebruikten grof geweld om de guerilla's te onderdrukken. Een 36 jaar durende burgeroorlog werd ontketend.

In de steden woedde de doctrine van de terreur, selectief werden mensen op gruwelijke wijze vermoord om zo angst te zaaien. Op het platteland heerste de doctrine van het stilzwijgen, massaal werden dorpen met de grond gelijk gemaakt. Dit eiste een immense tol: 200.000 moorden, 50.000 ontvoeringen en drie miljoen kinderen stierven.

van daaruit hun gezin. Deze inkomsten maken het grootste deel uit van het Bruto Binnenlands Product van Guatemala.

« un pueblo unido, jamás será vencido »

“Een verenigd volk, zal nooit overwonnen worden.” Dit is waar de militanten van de partnerorganisaties van Wereldsolidariteit in Guatemala in geloven. Uit volle borst scanderen ze deze woorden opnieuw en opnieuw. Mensen organiseren, verenigen en wijzen op hun rechten, zodat ze sterker staan en kunnen opkomen voor hun rechten.

Ze organiseren niet alleen werknemers, ook informele werkers blijven niet in de kou staan. Samen met hen trachten ze betere eisen af te dwingen bij het bedrijf waarin ze werken, bij het stadsbestuur dat hen lastigvalt,...en stapje per stapje slagen ze erin.

Steeds meer mensen zijn gesyndiceerd, organiseren zich en komen op voor zichzelf en hun familie. Want “solo el pueblo, salva al pueblo” – alleen het volk, zal het volk redden!

In december 1996 maakten vredesakkoorden tussen de regering en de verenigde revolutionaire beweging URNG een einde aan de oorlog.

Na het neoliberale en corrupte regime van de extreem-rechtse president Portillo is de nieuwe regering in januari 2004 samengesteld uit bedrijfsleiders en gepensioneerde militairen die van 1996 tot 2000 ook in de regering zaten en een antisyndicale politiek voerden. De huidige president is Óscar Berger.

Nog steeds heeft Guatemala te maken met schendingen van de mensenrechten, extreem structureel geweld en georganiseerde misdaad die alle lagen van de bevolking treft. Nog steeds krijgen vakbonden te maken met bedreigingen en aanvallen.

Guatemala

Wereldsolidariteit steunt organisaties die mensen versterken en organiseren. Die fatsoenlijk werk als belangrijke hefboom zien in de ontwikkeling van mensen. Drie organisaties in Guatemala dragen dezelfde idee als Wereldsolidariteit, namelijk CGTG, MTC en JOC.

CGTG

CGTG of Central General de Trabajadores de Guatemala is opgericht in 1983. Deze organisatie is een vakbond die momenteel is uitgegroeid tot een van de belangrijkste organisaties in het land. Maar CGTG is veel meer dan een vakbond zoals wij die in België kennen. De organisatie valt beter te beschrijven als een brede sociale beweging die zich niet uitsluitend richt tot de loontrekkenden, maar

die eveneens kleine boeren, gepensioneerden, vrouwen en jongeren, kleine zelfstandigen en de informele sector organiseert en verdedigt. De CGTG is de drijvende kracht geworden achter een aantal samenwerkingsverbanden tussen ngo's, vakbonden en andere civiele organisaties om de democratie en de vrede te beschermen in het land.

Ook een ziekenfonds...

CGTG heeft sinds 1996 een apotheek en tandartsenpraktijk opgericht in Guatemalastad op de zetel van de vakbond. Iedereen kan zich aansluiten bij het ziekenfonds, zowel diegenen die bij de vakbond zijn aangesloten als niet-leden. Als inschrijving betalen ze eenmalig 5 Quetzal (€ 0.5) en per maand nog 15 Quetzal (€ 1.5), daar zit ook de CGTG bijdrage in. Als ze enkel voor de mutualiteit willen inschrijven betalen ze 20Q (€ 2) bij inschrijving en 30Q (€ 3) per maand.

De meeste mensen die zich aansluiten bij het ziekenfonds komen uit de informele sector en zijn ook aangesloten bij de vakbond. Vooral vrouwen doen een beroep op de gezondheidsdienst.

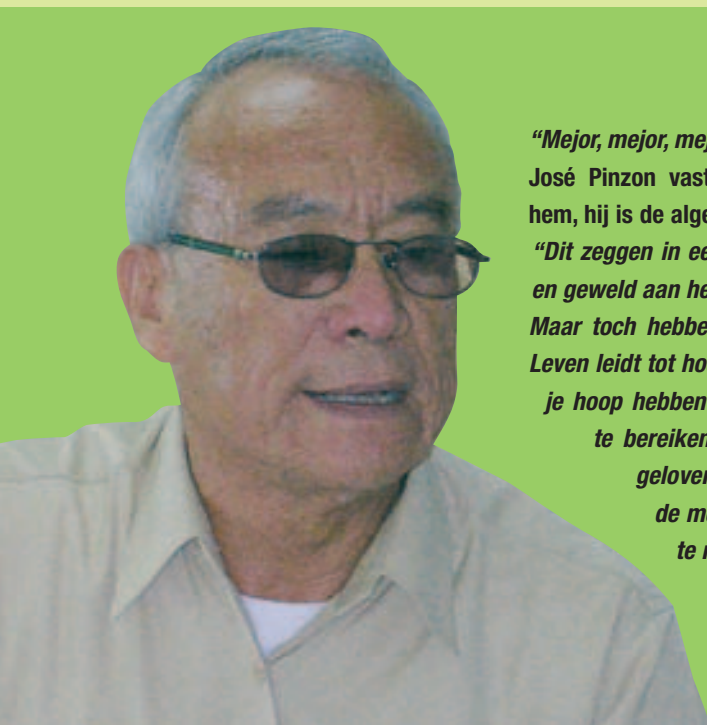
Consultaties zijn gratis voor heel de familie. Voor medicijnen en onderzoeken hanteert de CGTG lage tarieven. Pillen tegen hoofdpijn kosten bij het ziekenfonds bijvoorbeeld 11Q (€ 1,10) en in de privé 60 Q (€ 6). Op vlak van tandverzorging zitten ze aan de helft van de marktprijs.

Enkel de algemeen geneesheer wordt voltijsd betaald. De tandartsen en specialisten werken slechts halftijds voor het ziekenfonds.

Zij werken daarnaast nog in een ziekenhuis of zelfstandige praktijk. Zo kan de CGTG de kosten drukken. Buiten de tandartsenpraktijk en de afdeling radiologie, zijn al de diensten van het ziekenfonds zelfbedruipend.

CGTG tracht heel structureel hulp te bieden, niet enkel curatief maar ook preventief op te treden. In heel Guatemala biedt alleen CGTG al deze diensten aan. De internationale arbeidsorganisatie heeft de CGTG erkend voor haar werking en zelfs een studie aan haar systeem van gezondheidszorg gewijd.

Naast gezondheidszorg werkt CGTG ook aan vorming, opleiding en sensibilisering. Ze leiden gezondheidspromotoren op die uitgestuurd worden naar de dorpen, naar de campesinos (boerengemeenschappen), waar zowel curatief als preventief wordt opgetreden. Ze richten cursussen in voor bakkers (een soort vroedvrouw) zodat vrouwen beter begeleid worden bij de bevalling. Waar vrouwen er vroeger alleen voor stonden bij de bevalling, hebben ze nu hulp en steun van de bakkers. Deze bakkers hebben materiaal, zoals een bloeddrukmeter, ter beschikking om zwangere vrouwen bij te staan.

“Mejor, mejor, mejor”, beter en beter en beter, zegt José Pinzon vastberaden. Pépé noemt iedereen hem, hij is de algemeen secretaris van de CGTG. “Dit zeggen in een land waar corruptie, armoede en geweld aan het woord zijn, is niet makkelijk. Maar toch hebben we een privilege: WE LEVEN! Leven leidt tot hoop en tot geloof. Als je leeft, kan je hoop hebben en een strategie uitwerken om te bereiken wat je wil. Dat is waar wij in geloven, in een betere toekomst en in de mogelijkheid om die toekomst zelf te maken.”

Guatemala Enkele begrippen verklaard...

Indigenas

Eén van de grootste maatschappelijke problemen in Guatemala is de discriminatie van de indianen (indigenas). Sinds de verovering door de Spanjaarden heeft men getracht hun cultuur tot in de wortel uit te roeien. Ze werden en worden nog steeds niet als volwaardige mensen bekeken en behandeld. Dit heeft zijn gevolgen tot op de dag van vandaag: armoede, werkloosheid, analfabetisme, een achterstand op alle mogelijke vlakken voor deze bevolkingsgroep. Nochtans zijn zij de grootste bevolkingsgroep (70%).

Maras

Drugshandel richt zich in Guatemala vooral op jongeren. Sommige streken leven echt van toerisme en drugshandel. Dit alles wakkert criminaliteit aan. Criminaliteit viert momenteel hoogtij in Guatemala. Sommigen hebben wel al eens gehoord over de maras, de jongerenbendes die het land onveilig maken.

Jongerenbendes die heel goed bewapend zijn, vermoorden mensen, doen overvallen en zaaien overal terreur. Geen wonder dat iedereen in een geblindeerde auto rijdt zodat niemand ziet dat je alleen zit. Busritjes zijn 's nachts bijna dubbel zo duur als overdag. De mogelijkheid van een overval wordt reeds op voorhand ingecalculerd. Jongerenbendes rekenen met elkaar af en ook de politie tracht de jongerenbendes uit te moorden.

Stan

Begin oktober werd Guatemala getroffen door de orkaan Stan. Flarden informatie bereikten België, het was moeilijk uit te maken wat nu de echte impact was. Maar volgens de partners van Wereldsolidariteit is het dodental toch hoog opgelopen. Stan veroorzaakte enorme modderstromen. Rond het meer van Atitlán zijn een aantal dorpen bijna volledig van de kaart geveegd. Een aantal kleine nederzettingen is officieel uitge-

roepen als massagraf, omdat er honderden mensen onder de modder bedolven zijn geraakt. 1620 is het officiële dodencijfer in Guatemala, maar volgens de procureur van de mensenrechten in Guatemala zou het echte dodencijfer nog veel hoger liggen. Hele indigena dorpen zijn van de kaart geveegd, maar worden in de officiële tellingen niet meegerekend, omdat het over indigenas gaat.

Noodhulp kwam vooral bij de rijksten terecht, met het voorwendsel dat de rest onbereikbaar was.

Stan zal in de toekomst nog heel wat gevolgen hebben. Hele oogsten zijn vernietigd. Hongersnood is een reëel gevaar. Armoede en ongelijkheid zullen in de toekomst wellicht nog toenemen in de getroffen regio's.

Vanaf het moment dat de omvang van de ramp duidelijk was startten de partners van Wereldsolidariteit met een noodhulp-programma, waar ook de armsten van konden genieten.

JOC Guatemala

CGTG komt nog steeds heel wat problemen tegen. Er staan hen nog enkele uitdagingen te wachten. De ter beschikking gestelde medicatie vanuit de regering is er niet altijd. Er is te weinig ruimte om alle raadgevingen te organiseren en cursussen in te richten. Nog meer sensibilisering is nodig om te trachten mensen bewust te maken om hygiënischer te leven. Door simpele voorbeelden als het koken van water vóór gebruik.

Kleine lening is meer dan geld alleen...

In Guatemalastad zie je ze overal waar je kijkt, de informele werkers. Ze verkopen gekopieerde CD's, riemen, posters, kousen,... De sexta avenida (de zesde straat) in Guatemalastad staat vol van deze kraampjes. Bijna iedereen van de zesde straat, zo 'n 400 à 500 mensen, is aangesloten bij de vakbond, de CGTG.

Door de steun van Wereldsolidariteit heeft de CGTG in 1996 een rotatiefonds in het leven

kunnen roepen. De informele werkers kunnen individueel een kleine lening aanvragen, een microkrediet.

Een drietal leden van de groep van informele werkers vormt het dagelijks bestuur van het fonds en geeft advies over kredietaanvragen. Ze verstrekken leningen van 1000 tot 6000 Q (100 tot 600€) voor een termijn van een maand tot negen maand met een interest van 2% per jaar.

Wie een lening wil, moet aan een aantal voorwaarden voldoen. In de eerste plaats moet je gesyndiceerd zijn en ook je bijdrage betalen. Ten tweede heb je een standbewijs van de gemeente nodig, je verkoopstand is immers de garantie op terugbetaling. En ten derde moet je twee garanten hebben, twee mensen die borg voor je staan.

Een commissie die bestaat uit de informele werkers van de sexta avenida, bepaalt wie het krediet krijgt. Iedereen kent elkaar, dit zorgt voor sociale druk. Tot nu toe heeft men dan ook alle geld kunnen recupereren en betaalde iedereen zijn lening correct terug. Solidariteit is wat men hier dagelijks toepast.

JOC of Juventud Obrera Cristiana van Guatemala is een lokale KAJ-organisatie. Ze bestaat uit vrijwilligers. Het gaat om jongeren die op verschillende plaatsen werken en soms bijeenkomen om na te denken over hoe ze hun situatie kunnen verbeteren.

Vroeger was de JOC goed georganiseerd in Guatemala, maar door de burgeroorlog is de werking helemaal gekelderd. Nu maken ze weer opgang en is er een nieuwe impuls.

Zone 18 is een zone in Guatemalastad die heel sterk getroffen wordt door drugs, armoede, en ook door de industrie. De JOC Guatemala is hier weer beginnen bloeien, via eerste contacten met mensen in de parochie. Nu bestaat de JOC uit een kleine groep heel enthousiaste

en gemotiveerde vrijwilligers. Hun werking is actiegericht en gaat heel sterk uit van een persoonlijk engagement.

Het grootste probleem van jongeren is werkloosheid. De JOC tracht te werken rond werkloosheid en werkt voorstellen uit voor het creëren van werkgelegenheid. Ze maken propaganda via de pers en de radio. Wekelijks is er een uitzending op de radio van de bisschoppenconferentie.

JOC Guatemala is lid van de internationale KAJ. De internationale KAJ coördineert de werking van de KAJ wereldwijd. Wereldsolidariteit steunt de werking van de internationale KAJ al jaren.

Mirabel, een straffe vrouw in een harde wereld !

21 jaar is ze, amper 1.50m groot, indigena (inheemse, indiaanse vrouw), een beetje schuchter, maar vastberaden en met gitzwarte fonkelende ogen die hoopvol de toekomst tegemoet zien. Nochtans heeft ze objectief gezien niet zoveel redenen om hoopvol te zijn.

Ze heeft werk, ja, en dat is al heel wat in Guatemalastad, waar honderdduizend andere jongeren moeten leven van wat ze 'op straat' kunnen verdienen. Niet zelden riskeren ze daarbij eigen lijf en leden, want elke 50 m staat er een private bewaker met een kalashnikov in de aanslag en als die je raakt is je halve rug weg. En reken er maar niet op dat ze aarzelen, want een indigena meer of minder daar liggen ze in Guatemala niet echt van wakker.

In deze wereld leeft Mirabel. Ze is van het platteland naar de hoofdstad gekomen omdat in haar geboortestreek helemaal geen werk te vinden is. Ze werkt als arbeidster in een schoenfabriek. We ontmoeten haar samen met enkele andere leden van de JOC (KAJ in Guatemala). De meeste van hen hebben geen werk. Nochtans hebben ze wel een opleiding achter de rug: onderwijzer, verpleegster, ... Maar werk is er slechts voor enkele 'gelukkigen'. Zeker niet voor mensen die iets te maken hebben met vakbondswerking, want daar houden de Guatemalteekse patroons niet van. Andere werkwilligen vinden is een koud kunstje in zo'n massa armoelijders.

Toch is Mirabel bij de JOC en vertoont ze zich in dit gezelschap waardoor ze van vandaag op morgen haar baan kan verliezen. Zij neemt dit risico bewust omdat ze van mening is dat ook andere mensen recht hebben op een beter leven. Ze weet dat de enige weg ligt in de organisatie van mensen. Ze zet daarmee haar eigen toekomst en wellicht die van haar familie op het spel. Maar toch engageert ze zich in de vakbondswerking. Haar frêle verschijning staat in schril contrast met de moed en kracht die haar engagement schragen. Misschien is ze morgen haar werk kwijt, maar toch gaat ze door. Mirabel, een klein meisje, maar een indrukwekkend lichtpunt in die grote stad.

**Sus Bergmans,
ervaringsreiziger Vlaams Brabant**

MTC

Movimiento de Trabajadores y Campesinos Cristianos is een organisatie die vooral actief is in het departement San Marcos, één van de armste streken van Guatemala. De beweging bestaat sinds '95 en werd opgericht door vrouwen, toen hun mannen door de koffiecrisis massaal hun werk verloren. Ze bereikt vooral boeren, met een meerderheid van vrouwen van verschillende godsdienstige overtuigingen. MTC werkt aan mensenrechten, ontwikkeling en vrede. Momenteel zijn er tien plaatselijke groepen met in totaal 2.500 aangesloten. Binnen

de lokale groepen komen mensen samen, bespreken hun problemen, zetten vorming op en starten kleine concrete projecten, bijvoorbeeld een winkel met goedkopere producten, drinkbaar water, gezondheidsvoorlichting, artisanat... Speciale aandacht gaat uit naar vrouwen en jongeren.

Ook MTC heeft – zoals CGTG – een netwerk van gezondheidspromotoren. Vrijwilligers die opgeleid worden door MTC en tot in de meest afgelegen dorpen basisgezondheidszorg garanderen.

In Comitancillo, een dorp in de Altiplano, departement van San Marcos ontmoeten we Aureleano Jores Matias in een lokale groep van MTC.

Hoe hij de toekomst ziet?

“Ik wil verderop geraken, uit deze armoede raken, zegt hij. Ik studeer voor leraar. Buren en vrienden hebben me wat geld geleend. Maar het is moeilijk. Er is niet genoeg geld. Maar ik blijf vechten want enkel als je studeert kan je werk vinden. De meeste jongeren hier gaan niet naar school. Ze willen wel werken, maar er is niks. Daarom vallen ze mensen lastig, ze beginnen te drinken of ze gaan naar de hoofdstad om daar iets te vinden. Hoe we de problemen van jongeren kunnen aanpakken? Binnen MTC hebben we een commissie van jongeren. Daar praten we over wat ons bezighoudt en zoeken we naar oplossingen. We zouden een coöperatieve kunnen oprichten, artisanat maken en verkopen, of fruit telen en fruitsap maken samen met een bedrijf, of voedsel voor dieren... Ideeën zijn er genoeg. Maar de middelen ontbreken.”

“Wereldsolidariteit altijd in je bereik”

OP HET NATIONAAL SECRETARIAAT :

vzw Wereldsolidariteit
Postbus 20,
Haachtsesteenweg 579,
1031 Brussel
Tel: 02 / 246 36 85 - Fax: 02 / 246 38 85
e-mail: wereldsolidariteit@wsm.be
rek.nr. 799-5500000-05

- voorzitter: Jan Renders
- algemeen secretaris: Andre Kiekens
- eindredactie: Fabienne Sichen

IN JOUW REGIO :

- Antwerpen - Johan De Kort
Tel: 03 220 12 05 - johan.dekort@acw.be
- Kempen - Jef Vanhoof,
Tel: 014 40 31 60 - jef.vanhoof@acw.be
- Mechelen - Bertout Hellemans
Tel: 015 29 25 53 - bertout.hellemans@acw.be
- Brussel - Leen Vanderhulst -
Tel: 02 508 89 10 - leen.vanderhulst@acw.be
- Leuven - Bart Vanwildemeersch
Tel: 016 29 81 28 - bart.vanwildemeersch@acw.be
- Limburg - Christine Kruyfhooft
Tel: 011 29 08 08
christine.kruyfhooft@acw.be

- Zuid-Oost-Vlaanderen - Koen Browaets
Tel: 055 23 79 02 - koen.browaets@acw.be
- Waas en Dender - Stijn Bogaert
Tel: 03 760 13 56 - stijn.bogaert@acw.be
- Gent/Eeklo - Herman Peeters
Tel: 09 269 96 69 - herman.peeters@acw.be
- Brugge - Mia Vandenberghe
Tel: 050 44 43 33 - mia.vandenberghe@acw.be
- Oostende-Vesthoek - Philippe Goossens
Tel: 059 55 25 63 - philippe.goossens@acw.be
- Midden en Zuid-West-Vlaanderen - Liesbet Verboven
Tel: 056 23 37 13 - liesbet.verboven@acw.be

Wereldsolidariteit dank zij jou !

Giften zijn steeds welkom op het nummer: 799-5500000-05. Het is aan iedereen gegeven om de wereld iets goeds na te laten. U kan nu een beslissing nemen die veel mensen een toekomst geeft. U kan ervoor zorgen dat uw solidariteit met de derdewereld verder gaat, ook na uw overlijden. Geef de projecten van Wereldsolidariteit een plaatsje in uw nalatenschap.

Aan informatie geen gebrek, we worden er zelfs door overspoeld. Maar al te vaak krijgen we de visie van regeringsleiders en multinationals. Daarom laat MO* elke maand een tegenstem horen. In scherpe analyses en diepgaande reportages toont MO* wat deze planeet echt doet draaien. En dat is niet altijd even fraai. Een gratis proefnummer van MO*? Abonneren? Meer info? Surf naar www.mo.be of bel 02 536 19 77

www.wereldsolidariteit.be

De volgende organisaties werken mee aan de campagne van Wereldsolidariteit en dragen hun steentje bij aan de fondsenwerving. Op die manier steunen zij hun eigen partners in de derdewereld en alle organisaties waar Wereldsolidariteit mee samenwerkt.

